

Hirdetések:

1. **Az adventi időben** minden hétköznap **reggel fél 7-kor** **roráte misét** tartunk a *Templomban*, utána pedig szeretetvendégséget, agapét a *közösségi házban*. Szeretettel várjuk erre a felnőtteket és a diákokat is! Hétvégéken **gyónási lehetőséget** biztosítunk a *Templomban* az esti misék előtt fél 6-tól.

2. **Kedden este 7-kor** a **családközösség** találkozója lesz a *plébánián*. **Szerdán este fél 7-kor felnőtt katekézist** tartunk a *plébánián*.

3. **Pénteken délután 5-kor** az elsőáldozásra készülő, harmadik osztályos diákok szüleit várjuk a *plébániára* egy megbeszélésre.

4. **Szombaton délelőtt 9-kor** a gyermekek és az ifjúság részére **bűnbánati alkalom** lesz a *plébánián*, aminek keretében a fiatalok elvégezhetik karácsonyi szentgyónásukat.

5. Amennyiben ismerünk a környezetünkben olyan **idős és beteg testvéreket**, akik nem tudnak eljutni a templomba, de **szeretnék magukhoz venni a szentségeket** az ünnepek közeledtével, jelezzük azt a sekrestyében vagy a plébániai hivatalban (név, cím, telefonszám megadásával). A betegetek **december 20-án**, szerdán látogatjuk meg.

6. **Adventi hangverseny** lesz **december 23-án**, szombaton **délután fél 4-kor** a *Templomban*, amin fellép a Ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium egykori leánykara. További részletek a faliújságon. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők!

7. **Közös rózsafüzér imádságra** hívunk mindenkit szombatonként **este fél 6-tól** a *Templomba* a Rózsafüzér Társulat vezetésével. Imádkozunk *az egyházközség lelki megújulásáért, papi hivatásokért és a világbékéért*.

8. Liturgikus ünnepek a héten: hétfőn *Szent I. Damazus pápára*, kedden a *Guadalupei Boldogságos Szűz Máriára*, szerdán *Szent Lúcia vértanú szűzre*, csütörtökön *Keresztes Szent János egyháztanítóra*, pénteken *Boldog Brenner János vértanúra* emlékezünk.

9. Az **imaapostolság decemberi szándéka**: *Imádkozzunk, hogy a fogyatékkal élők kerüljenek a társadalom figyelmének középpontjába, és hogy az intézmények kínáljanak olyan programokat, amelyek lehetővé teszik aktív részvételüket.*

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2023. december 10. XVI. évf. 41. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. Tel: +36-53-311-144

Számlaszám: MBH Bank Nyrt. 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu> szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

cegledromaikatolikusplebania@gmail.com

ADVENT 2. VASÁRNAPJA

*A válaszos zsoltár válasza: **Urunk, mutasd meg nekünk irgalmas szívedet, * és üdvösségedet add meg nekünk!***

A vasárnapi evangéliumi szakasz (Mk 1,1-8) Keresztelő Szent János alakját és működését mutatja be. Kortársai számára a hitnek egy olyan útját jelölte meg, amely hasonlít ahhoz, amit az adventi időszak kínál fel számunkra, akik Karácsonyra, az Úr befogadására készülünk – kezdte beszédét Ferenc pápa. A hitnek ez az útja a megtérés útja – mutatott rá, majd elmagyarázta a „megtérés” szó jelentését. A Bibliában mindenekelőtt azt jelenti, hogy irányt, irányultságot változtatunk, tehát megváltoztatjuk gondolkodásmódunkat is. Az erkölcsi és spirituális életben pedig a megtérés arra utal, hogy a rossztól a jó felé fordulunk, a bűn helyett Isten szeretetét választjuk. Ezt tanította Keresztelő Szent János, aki a júdeai pusztában „keresztelt és bűnbánati keresztséget hirdetett a bűnök bocsánatára”. A keresztség felvétele azok megtérésének volt külső és látható jele, akik hallgatták prédikációit és elhatározták, hogy bűnbánatot tartanak. A keresztelés vízbe való bemerítéssel történt, de pusztán egy felesleges jel volt, ha nem társult azzal a szándékkal, hogy a keresztelkedő megbánja bűneit és változtasson életén.

A megtérés azt jelenti, hogy fájdalmat érzünk elkövetett bűneink miatt és vágyunk rá, hogy megszabaduljunk tőlük, valamint a szándék, hogy

örökre kizárjuk őket életünkől. A bűn kizárásához szükség van rá, hogy mindent visszautasítsunk, ami kötődik hozzá, vagyis vissza kell utasítani a világias gondolkodást, a kényelem, az élvezetek, a jólét, a gazdagság túlságos nagybecsülését. Erre az elszakadásra ad példát újfent a vasárnapi evangéliumi szakasz Keresztelő Szent János alakjában, aki lemond a feleslegesről és keresi a lényegest. Ez a megtérés első aspektusa: elszakadás a bűntől és a világias gondolkodástól.

A megtérés másik aspektusa, a hit útjának vége, vagyis Isten és országának keresése. A kényelem és a világias gondolkodástól való elszakadás nem öncélú, nem egyfajta aszkézis, pusztán azért, hogy bűnbánatot tartsunk, a keresztény nem viselkedik „fakírként”. Másról van szó, ami valami sokkal nagyobbak az elnyerését célozza, azaz Isten országát, az Istennel való szeretetközösséget, az Istennel való barátságot. Ez azonban nem könnyű, mert sok kapcsolat a bűn közelében tart bennünket. A kísértés egyre lejjebb húz minket, csakúgy, mint a bűnhöz kötődő szálak, mint az állhatatlanság, a csüggedés, a rosszindulat, a káros környezetek, a rossz példák. Olykor túlságosan gyenge az ösztönzés, amit az Úr iránt érzünk, úgy tűnik, hogy Isten hallgat; távolinak és valótlanak tűnnek ígéretei, az, hogy megvigasztal minket, mint a gondos és készséges pásztor Izajás próféta könyvében (vö. Iz 40,1.11). Ilyenkor annak a kísértését érezzük, hogy lehetetlen valóban megtérni: „Nem, nem vagyok képes a megtérésre, elindulok, de kis idő múlva ismét visszafelé haladok”. Azonban a megtérés lehetséges, ne bátortalanodjunk el, ne torpanjunk meg egy közepszerű lét „futóhomokjában”. Ez ugyanis a közepszerűség. Mit lehet tenni ezekben az esetekben, amikor valaki szeretne előrehaladni, de érzi, hogy nem képes rá? Mindenekelőtt emlékezzünk rá, hogy a megtérés „kegyelem”: senki sem képes saját erőből megtérni, tehát Istentől kell buzgón kérni a kegyelmet, hogy térítsen meg, hogy valóban megtérhessünk. Megtérésünk mértéke pedig az, hogy mennyire nyílunk meg Isten szépségének, jóságának, gyengédségének. Isten nem egy csúnya, rossz apa, hanem gyöngéd és nagyon szeret minket, mint a Jó Pásztor, aki keresi nyája legutolsó bányáját is. Isten a szeretet és a megtérés Isten kegyelme. Kezdjük el a hit útján járni, mert Isten az, aki az úton mozgat minket, és látjuk majd, hogy elérkezik hozzánk. Imádkozzunk, haladjunk mindig előre egy-egy lépéssel. *(Ferenc pápa)*

Mi a teljes búcsú? (3. rész)

*Milyen gyümölcsei vannak, ha élünk a búcsúnyerés lehetőségével? **
Mivel törekszünk arra, hogy a legkisebb bűn szándéka se maradjon bennünk (hiszen ez a teljes búcsú feltétele), lélekben megújulunk. * Segítünk a szenvedő lelkeknek, hogy a mennybe jussanak. * Kapcsolatba kerülünk a túlvilággal (a szenvedő és a megdicsőült Egyházzal): a tisztítóútban szenvedőkkel (akikért imádkozunk); és a mennyben levőkkel is, hiszen oda kerülnek azok, akikért a búcsút felajánlottuk. A megdicsőült lelkeknek pedig kérhetjük közbenjárását. Megéljük az örömet, hogy bekapcsolódhatunk Krisztus megváltó művébe (Kol 1,24), hogy segíthetünk egymásnak; hogy élők és holtak együtt tartozunk Krisztus titokzatos Testébe. * Elmélyül a kapcsolatunk a földön élő (küzdő) Egyházzal: hiszen az Egyház közvetítésével lehetünk részesei a búcsúnyerés kegyelmének. Magunk erejéből erre sose volnánk képesek. Tehát hálával, s az Egyházzal együtt érezve, imádkozunk a pápa szándékára. * Bensőségesebb kapcsolatba kerülünk Jézussal: hiszen Ő minden kegyelem és búcsú forrása – a kegyelmeket az Egyház is csak általa kaphatja. * Feltámad bennünk a vágy, hogy ha ma ilyen értelmesen és hasznosan is élhetünk, akkor mindig értelmesen és Jézusnak adottan éljünk.

*Honnan van az Egyháznak joga arra, hogy búcsút engedélyezzen? **
Minden kegyelem Krisztustól származik. Az Egyház, mint Krisztus teste, részesedik Krisztus kegyelméből, a hívő keresztények és szentek pedig abban az isteni kitüntetésben részesülnek, hogy valamiképpen „kiegészíthetik testükben” a megváltás kegyelmeit (Kol 1,24). E kegyelmek összességét hívjuk az „Egyház kegyelmi kincstárának”... A búcsú elnyeréséért imádkozni azt jelenti, hogy belépünk az Egyház lelki közösségébe, s megnyílunk az „Egyház kegyelmi kincstára” felé. – Jézus Péternek és apostolainak hatalmat adott: „*Amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyben is, és amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyben is*” (Mt 16,19). Erre a felhatalmazásra alapozva engedélyeznek az egyházi előljárók bizonyos kegyelmi alkalmakkor a hívőknek búcsút, amely által részesedünk az Egyház kegyelmi kincseiből, s feloldozást kapunk az „ideigtartó” büntetések alól. *(Forrás: Tomka Ferenc, Találkozás a kereszténységgel)*